

Na strani 205 u trećem redu treba:

umesto $c \frac{\alpha}{\gamma \beta}$	staviti $c \frac{a}{\gamma \beta}$ nadalje
„ $a \frac{0}{\alpha 90}$	„ $a \frac{0}{\alpha 90}$ i t. d.

Na strani 206 treba:

umesto $a^2_{2,\alpha}$	staviti $a^2_{2,\alpha}$
„ $a^n_{n,\alpha}$	„ $a^n_{n,\alpha}$

Na strani 207 treba:

umesto $a \cdot z \zeta - \alpha$	staviti $a z_{\zeta} - \alpha$
„ $b = a \frac{\varphi_2}{\varphi_1}$	„ $b = a \frac{\varphi_2}{\varphi_1}$
„ $c = a \frac{L_1 \varphi_1}{L_2 \varphi_2}$	„ $c = a \frac{\varphi_1}{\varphi_2}$

Na strani 208 treba:

umesto $b = 60 \frac{310}{35}$	staviti $b = 60 \frac{310}{35}$
„ $c = 60 \frac{35}{310}$	„ $c = 60 \frac{35}{310}$
i „ $\frac{0}{90}$	„ $\frac{0}{90}$ svuda gde

ovaj izraz postoji na ovoj strani.

геометар А. Миљанић.

Омеђавање катастарских општина и парцела

Кад је реч о омеђавању првенствено мислим на омеђавање пре катастарског премера. Можда на први поглед изгледа да је излишно третирати ово питање. Рећи ће се: знамо сви да је омеђавање неопходно потребно, али шта ћемо кад ово не зависи од нас него више од земљопоседника.

Мени је циљ овде указати на какве се тешкоће приликом одржавања катастра наилази због тога што је за време премера рђаво вршено омеђавање и указати шта би, по моме мишљењу, ми геометри требали да предузмемо пре премеравања па да се омеђавање што солиднијим белегама врши.

Док није био донешен Закон о катастру и Правилник, ми смо говорили: немамо основа да принудимо земљопоседника на омеђавање: Сад то не можемо рећи, али је факат да законске одредбе и прописе правилника, које се односе на омеђавање, не искоришћавамо у оној мери у којој би могли и требали. Ни најтачније техничко премеравање није довољно ако оно не одговара фактичном стању, а фактичном стању не може одговарати ако претходно није извршено омеђавање.

Као год што треба пре рачунања група и парцела срачунати површину целе општине, тако је потребно пре снимања детаља извршити омеђавања прописним белегама свију прелома атарске границе. Закон и Правилник омеђавања то изрично прописује. То се узима у поступак и записник води, али се укопавања белега на многим местима не врши истовремено. Мени се чини да је узрок томе што геометри, који тако раде, не придавају важности тим белегама ону коју стварно имају. Важније је премерити што више парцела, а укопавање белега извршиће се накнадно. После геометар не стигне да то сам уради него врши неко друго лице можда и не стручно. Укопава их приближно на одговарајућем месту или сасвим на другом, а око неких атара остану сасвим неукопане. Рђаве последице оваквог омеђавања катастарских општина најпресете геометри који премеравају суседне атаре, кад се везују на стари детаљ. Дешава се често да се копије са скице, предходно снимљене гранаце, не слажу се стањем у природи. На више места нису ни тромеђне белеге постављене или су погрешно постављене. Око новог постављења белега губи се цео дан и то за оно што се због једног или два сата пропустило.

Омеђавању појединих катастарских парцела придаје се често још мања важност него омеђавању атара. Пропушта се све земљопоседницима. Они окупирани свакодневним послом омеђавање врше већином само као кулук. Видећемо често побијене, без икаквог размишљања дали су на правом углу парцеле или не мале кочиће или дашчице: Кочићима и дашчицама омеђава се, не само у равницама где нема камена него и у местима где камена има доста. Намеће се сада питање: Смије ли се допустити да се и даље дешавају овакви случајеви омеђавања и шта би ми геометри могли и требали предузети да се омеђавање врши што трајнијим белегама. Непобитна је чињеница да је добрим катас. премером учињен државни успех дата правичност и олакшица земљопоседнику, а

уз то створен ауторитет геометру. Па кад то знамо онда знајмо да доброг катастра нема без претходног доброг омеђавања. За земљопоседника би идеално било да у свако доба зна не само он него и сваки одрастао члан његове породице, докле је државни премер тачно обухватао његов посед. То је његово важно питање, јер он на основу тога премера има не само да плаћа порезу и друге дажбине него да се и убаштини. Значи од дана премера укопана белега знак је који видно раздваја двојицу граничара, а премером и убаштињењем одређен јој је технички и правни положај. Помоћу ових белега земљопоседници би избегли свађе и честе спорове који њима доносе само трошкове, а држави никакву корист.

Што би значило добро омеђавање за одржавање катастра најбоље знају геометри који су на одржавању. Они највише имају прилике да виде како је која општина премерена у сваком погледу. Колико тек неприлика има геометар кад наиђе, приликом новог премера, на терен неомеђен, а природних граница нема, али је још горе оном геометру који приликом одржавања катастра наиђе на комплекс парцела чији облик на плану не одговара облику у природи. Такву једну грешку тога пута је тешко и исправити: морају се пронаћи полигоне тачке. Код њих на одржавању пронађемо сматрамо то за велики успех — као да смо свршили пола посла на терену. Обично се на грешке снимања највише наилази у ливадама и шумама, а то је зато што су омеђавања тамо слабо вршена или уопште никако. Ту се дешавало поред обичних грешака и да су две или више парцела у једну снимљене.

Али геометри на одржавању катастра брзо увиде да нису све катастарске општине по квалитету премера једнаке. Брзо их разделе на групе: Оне у којима нема или се ретко може наићи на грешку и на оне у којима се често наилази на грешке. У онима са мало грешака видимо да је вршено боље омеђавање и да су камене белеге и на плановима престављене. Како вам је пријатно кад те камене белеге приликом неког премера и у природи нађете тачно укопане где је на плану престављено. На оваквим местима без икакве муке може се извршити премер и деоба. Онда се повучи квалитативна разлика између рада појединих геометра и увиђа која је разлика технички одржавати катастар у појединим општинама.

Према овоме излази да омеђавање не зависи толико од земљопоседника колико од агилности и метода геометра, који

врши премеравање и наређује омеђавање. Ја бих на овоме месту предложио следеће методе:

1) Одмах по доласку у дотичну општину да сваки шеф општинске катастарске секције упозна на скупу земљопоседнике у главним потезима о циљу катастарског премеравања и у исто време истакне начин и важност омеђавања.

2) Да пре него што почне са детаљном премером омеђи прописно видним трајним белегама неколике парцеле различитог облика и то у близини сеоског саборног места, а у присуству сопственика и граничара дотичних парцела, старешине села и по могућству већег броја земљопоседника. На овај начин омеђене парцеле служиле би као угледно омеђавање за цео атар. Геометар би приликом издавања наређења за омеђавање и давања обавештења о величини белега у сваком случају могао да упути земљопоседника само на „угледно омеђавање“ и то би им јасније било него сва дугачка акта и преписка које се воде са општином о омеђавању.

3) Кад се види да не помажу ни све лепе методе, треба прибегнути оној која обично има успеха то је новчана казна. Само приликом предлагања за казну треба бити објективан. Претходно онима за које се види да не врше омеђавање, писмено лично преко општине саопштити да требају на том и том месту да изврше омеђавање. Кад се утврди да то нису урадили онда треба добро документовани предлог за казну доставити надлежним путем начелнику среза и настојати да се он у интересу државном узме у поступак.

Само једна једина казна ове врсте у селу имала би великог успеха за омеђавање, а тиме и за интересе државе земљопоседника и квалитет нашега рада.

Geom. Perko Josip.

Primenjivanje nekih članova zak. o kat. zemljišta u praksi.

Кад је Оделjenje kat. и држ. добара уvelo паушални систем плаћања катастарских радова, било је сигурно уверено, да ће се закон о катастру земљишта свуда тачно применjivати и да ће општински судови све радове, за које су им издата по чл. 70 закона о kat. земљишта потребна упутства и нареденја на време и